

[A] VJERA (KKC 1814 – 1816)

OPIS KREPOSTI: Vjera je bogoslovna krepost po kojoj vjerujemo u Boga; u sve što je on rekao i objavio i što nam sve Crkva predlaže vjerovati (KKC 1814). Vjera nas potiče da živimo ono što vjerujemo, potiče nas da budemo pravi kršćani. Vjerom rastemo u poznavanju Boga, pouzdajući se u Njegov plan koji ima sa svakim od nas, s našom obitelji.

Obitelj koja ispovijeda vjeru u Boga, ujedinjuje molitvu, čitanje i slušanje Božje Riječi te sakramentalni život. Nismo dužni samo čuvati vjeru i od nje živjeti, nego je i ispovijedati, te otvoreno i javno svjedočiti. Svaki član obitelj i obitelj u cjelini svjedoče vjeru ponajprije onim što jesu: svjedočenjem bračne vjernosti i nerazrješivosti, ljubavlju i otvorenosti prema životu, solidnošću kršćanskog života, posebno kršćanskim odgojem djece.

Poznato nam je da su prvi koraci vjere učinjeni upravo u obitelji, jer roditelji su, svojom riječju, primjerom i svjedočenjem, prvi odgojitelji i prenositelji vjere. Zato je obitelj prva škola vjere Kristovih učenika. Sudjelujući u životu i poslanju Crkve, ona postaje zajednica koja vjeruje i širi vjeru.

PITANJA

za sve članove obitelji: Koje pozitivne primjere življenja kreposti vjere prepoznajemo u svojoj obitelji?

za supružnike/roditelje:

- Kakva je moja vjera? Vjerujem li da sam ljubljeno dijete Božje?
- Svjedočim li vjeru radosnim služenjem i poniznošću u obitelji bez gundanja i prigovaranja?
- Prepuštam li drugima da umjesto mene budu prvi odgojitelji i prenositelji vjere našoj djeci?

za djecu:

- Vjerujem li svojim roditeljima, braći sestrama? A vjeruju li oni meni?
- Po čemu se vidi da moja obitelj vjeruje u Boga?
- Je li Isus moj prijatelj? Zašto? Što mogu učiniti da budemo još bolji prijatelji?
- Osjećam li da je Isus dobar prijatelj i drugim članovima moje obitelji?
- Ima li moja obitelj još prijatelja na nebu poput anđela čuvara, svetaca i blaženika?

za mlade:

- Jesam li od svojih roditelja odnosno baka i djedova primio/la vjeru u Boga po kojoj osjećam i doživljavam da me Bog ljubi?
- Vjerujem li da Bog ima najbolji plan za mene? Prihvaćam li Božji plan u svom životu?
- Pouzdajem li se u djelovanje Duha Svetoga u svome životu? Dopuštam li da djeluje u meni po darovima koje sam primio/la na krizmi kako bih mogao/la živjeti i svjedočiti vjeru izvan obitelji (u školi, u susjedstvu...)?

za bake i djedove:

- Molim li za zagovor sv. Joakima i sv. Ane koji su Krista susreli za svog ovozemaljskog života, da uzmognem rasti u vjeri u susret s Kristom u njegovom nebeskom kraljevstvu?
- Činim li sve što je u mojoj moći da do toga susreta uistinu dođe? U čemu moja djeca i unuci mogu prepoznati taj trud?
- U kontaktima sa svojim unucima u kojoj mjeri uspijevam ostvariti ulogu čuvara/ice i prenositelja/ice vjere i obiteljskih vrijednosti? Što mi pomaže, a što odmaže u ostvarenju te uloge?

PRIMJER SVETE OBITELJI: Vjera se sastoji, prije svega u tome da Boga primimo u svoje srce. Stoga sv. Pavao naglašava da je „vjera je već neko imanje onoga čemu se nadamo, uvjerenost u zbiljnost kojih ne vidimo“ (Heb 11,1). Isus kao Bog, posjedovao je svu istinu, dok su Marija i Josip, otvoreni djelovanju Duha Svetoga, čitajući i slušajući Sveto pismo, postupno otkrivali Božje istine, među kojima i istinu o dolasku Mesije. U svojoj poniznosti nisu ni naslućivali da su upravo oni prvi, koji su prihvatili obećanog Spasitelja u svoj dom. Postupno su, prosvijetljeni Duhom, nježnošću i vjerom, prihvatili Isusa kao puninu objave.

MOLITVA: Slavimo vas i blagoslivljamo Isuse, Marijo i Josipe u Svetoj obitelji sabrani, po bogoslovnoj kreposti vjere, koju ste svjedočili u svom nazaretskoj domu. Zagovarajte našu mladež i naše obitelji, da od vas nauče kako kročiti putem vjere i rasti u vjeri, posebno u trenucima krize, bolesti, razočaranja. Učvrstite nas u spoznaji da se prava obnova društva događa kroz obitelj, obitelj koja je bogata vjerom, koja se pouzda u Boga, a nadasve u kojoj se sve temelji na ljubavi. **Amen.**

ODLUKA: Po zagovoru Svete nazaretske obitelji odlučujemo u našoj obiteljskoj svakodnevnicu živjeti krepost vjere tako što ćemo

mi supružnici/roditelji...

mi djeca...

mi mladi...

mi bake i djedovi...

Odlučujemo da ćemo jedni druge podupirati i ohrabrivati u provođenju te odluke uzdajući se iznad svega u Božju pomoć i milosrđe. (*Za ustrajnost u odluci dobro je izmoliti deseticu krunice.*)